

1. číslo / XI. ročník 2019-20

CHVILKA POEZIE

Jablko

Valérie Uhrová

Jablko je zvenčí krásné.
Zevnitř je lahodné a sladké jako cukřík.
Věřte mi, já to vím, jím ho každý den.

Podzim

Bára Křeháčková

Fouká, fouká větříček,
stromy opadané.
Fouká, fouká větříček,
jablíčka zralá.
„Pojďte, pojdte,“ volá babička,
„udělám vám štrúdl.“
I hruštičky jsou zralé.
To si pochutnáme!

Hrušni, hruštičko

Vít Prokop Ševčík

Hrušni, hrušni, dej mi hruštičku,
dám ji potom dědečkovi.
Ten tě zaleje, ostříhá, očeše a sklídí.
Ty opadáš a on shrabe listí.
Sníh na tě spadne,
dědeček jej odhrne.
Příští podzim přijde rázem,
budeš plodit jako blázen.

4. ročník s Mgr. Terezou Homolovou

Osvobozování kozlíka

Když jsme přišli v pátek z vyučování do družiny, řekla paní učitelka Majerová, že jdeme na vycházku. Kam asi?
Na Školku!!!!

Obuli jsme boty a cupitali. Už když jsme přešli u mokřadu cestu a šli do kopečka kolem plotu nové zahrady s malými kozíčkami, slyšeli jsme žalostné mečení. Valinka si všimla, že vychází ze sudu. Bohužel jsme se na oplocený pozemek nemohli dostat. Paní učitelka zavolala na obec, aby zjistila, komu zvířátka patří. Nakonec se jí podařilo domluvit se švagrovou majitele, aby přijel.

Tak jsme čekali a čekali a bylo nám uvězněného kozlíka moc líto. Byly už tři hodiny a paní učitelka říkala, že už musíme jít, ale my jsme nechtěli nechat kůzlátko samotné. Neochotně jsme se zvedli k odchodu a loudali se ke škole.

Vtom přijel pan majitel. Hned jsme byli zpátky a dívali se, jak vytahuje kozlíka ze sudu.

Majitel říkal, že jeho děti špatně zajistily sud s krmivem, a když zvědavý kozlík vyskočil na víko, to se s ním převrátilo a kozlík zůstal v sudu. UFFF – ještě že to tak dobře dopadlo.

Kateřina Elnarová (ve školní družině s Mgr. Pavlínou Majerovou)

Přišla sama, nečekána, nezvána

Jednoho krásného středečního dne zavítala do naší třídy oknem (považte, oknem!!!) zajímavá a nečekaná návštěva. Přilétla, nikým nezvána, usadivši se na žaluzii, sledovala naše počínání. Chvilinku jsme se tvářili, že na nás si nepřijde, klidně jsme pokračovali ve skupinové práci. Pak se ale z učitele stal lovec, popadl svůj kanón (pardon, Nikon) a jal se návštěvu fotit. My jsme zatím spřádali dohromady otázky a návštěvu (s malou nápovědou Wikipedie) se snažili ve dvojicích vyzpovídat. Posuďte sami výsledky počínání našeho. Nakonec jsme vybrali jen nejpřesnější či nejzajímavější odpovědi s uvedením konkrétních tazatelů (autorů).

3. ročník s Mgr. Jirkou Miškarem

1. Jsi samička, nebo samec?

Samička. (všichni)

2. Umíš létat?

Ano, ale jen pár metrů.

(Vojtěch a Pepa)

3. Za jak dlouho sníš samečka? Jak strčíš toho samce do tlamy? Proč žereš samce?

Za 6 sekund, jsem hladná.

(David a Bohumil)

Protože ho miluji tak moc, že ho i sežeru. (Kristián a Terežka Š.)

Žeru samce, jen když je málo potravy. (Amálie a Šimon)

4. Kolika se dožíváš?

7 – 8 měsíců, sameček 1 – 2 měsíce. (Nela a Nikola)

5. Kolik uběhneš za hodinu?

Sama nevím, někdy to vyzkouším. (Vojtěch a Pepa)

6. Proč máš tak ostré zuby?

Abych tě lépe sežrala.

(Kristián a Terežka Š.)

Vezmu si pilník a brousím si zuby na toho samce.

(Julie a Lucie)

7. Kde se vyskytuješ?

V Evropě, Asii a severní Africe. (všichni)

8. Máte školu?

Ano, máme. A učíme se, jak sežrat samečka. (Kristián a Terežka Š.)

Chodím za dětmi do školy a zároveň se i učím. (Nela a Nikola)

Ano, vždycky jdu ke třetí třídě a odposlouchávám hodiny.

(Julie a Lucie)

Máme školu na konci světa. (Vojtěch a Pepa)

9. Přenášíš nemoci?

Jo, kanibalismus. :-D (Nela a Nikola)

10. Jak se rodí kudlanka?

Z vajíček, které jsou ukryty v tuhém obalu. (Amálie a Šimon)

Z vajíček, které naklade samička, a pak zemře. (Vojtěch a Pepa)

Zajedu do porodnice (Nela a Nikola)

11. Žiješ v hejnech?

Ne, jen na jižní Moravě je nás moc. (Šárka, Natálka)

12. Jak hledáš potravu?

Čichám, čichám... potravu.

(Vojtěch a Pepa)

13. Do jaké velikosti dorosteš?

5 – 8 cm. (všichni)

14. Kolik máš nohou?

6 (všichni)

15. Měníš barvy?

Ano, jsem světle zelená až tmavě zelená, na podzim hnědá. (většina)

Jo, když se stydím.

(Tereza M., Štěpán)

16. Kde se ukrýváš na zimu?

Nikde, mezitím zemřu. (Amálie, Šimon)

17. Stavíš si na zimu dům?

Nestavím, žádný dům nemám. V zimě létám jako splašená. (Václav a Kuba)

18. Jakou máš barvu očí?

Proč se na to ptáte? (Vojtěch a Pepa)

Jednou, když jsem se nudil...

Úkolem žáků bylo napsat vypravování, které bude obsahovat úryvky písniček. Písničky jsou uvedeny na konci textu.

8. a 9. ročník s Mgr. Ivanou Tálskou

Jednou, když jsem se nudil, šel jsem se projít do lesa. Když najednou prší, prší, jen se leje. Tak utíkám, ani nevím kam, až doběhnu ke krmelci, kde se schovám před deštěm. Tam přemýšlím o tom, kde domov můj, protože jsem se ztratil. Seběhnu dolů, kde najdu cestu a povídám si, že tou cestou, tím směrem, měl bych se dát. Došel jsem domů a řekl jsem si, žijeme len raz, a tak už se těším, až se vydám na další procházku.

Lukáš Janík, 8. ročník

Písničky: Prší, prší, jen se leje, Kde domov můj, Cesta, Žijeme len raz

Jakub a jeho kamarádi procházeli džunglí a hledali poklad starodávné kultury, který tu měl být schován. Už tu tvrdili dva týdny a pořád ne a ne něco najít. „Jestli tu budeme ještě den a nic nenajdeme, tak z toho zešílím," nařikal David. „Řekneš to ještě jednou a přísahám, že já ti jednu fláknu!" okřikl ho Tomáš. „Kluci, buďte ticho, určitě jsme blízko." Hned jak to Jakub dořekl, prolomily se pod ním větve a spadl do jámy.

Vstal, ale celé tělo ho bolelo. Naštěstí mu nic nebylo. „Seš v pohodě?" „Jo a tady vidíš, jak rychle sejde z plánu," odpověděl jim. „Vymyslete, jak se

sem pro mě dostanete a já to tu prohlédnu." Vytáhl baterku a prozkoumával to tam. Najednou si všiml nějaké chodby. Rozhodl se, že do ní vejde.

Procházel jí, když najednou na něco šlápl. „Hopla," řekl si pro sebe a začal utíkat. Chvátal a chvátal, neměl ani chvíli klidu, slyšel, jak za ním létají šípy. Konečně to peklo skončilo, Jakub si mohl odpočinout. Ale ne na dlouho. Sotva se zvedl, stoupl na další tlačítko. „To snad není možné!" zaklel Jakub a znova se rozeběhl pryč. Jako by se mu někdo vysmíval: „Ha, když nemůžeš, tak přidej víc, jestli teda chceš přežít." Vynořila se za ním obří koule, která z něho očividně chtěla udělat placku. Najednou si všiml, že je před ním zed'. „Někde tu musí být východ," řekl si sám pro sebe. A byl. Vlevo objevil malou chodbičku. Vklouzl do ní a za sebou uslyšel mohutné „BUM". Šel dál a s úžasem ztuhl. „Našel jsem ho... našel jsem ten poklad!" křikl Jakub.

„Co tu hulákáš, člověče, my jsme tady," řekl Tomáš. „Jé, vy jste se sem dostali, koukejte na ten poklad." „To je super, ale jak ho dostaneme ven?" zeptal se David. „Nevím, ale nějak to uděláme," řekl Jakub.

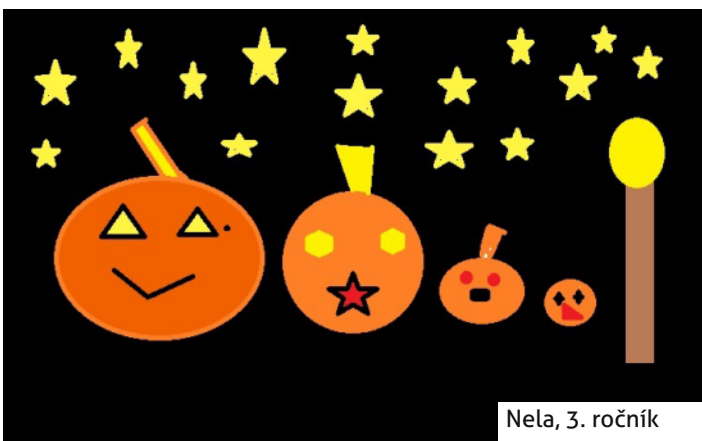
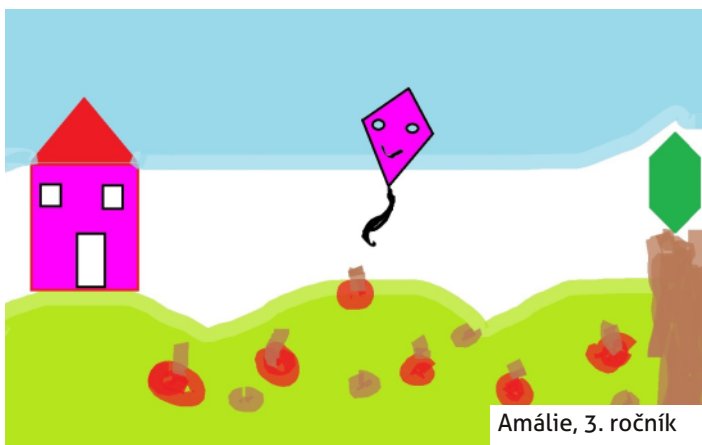
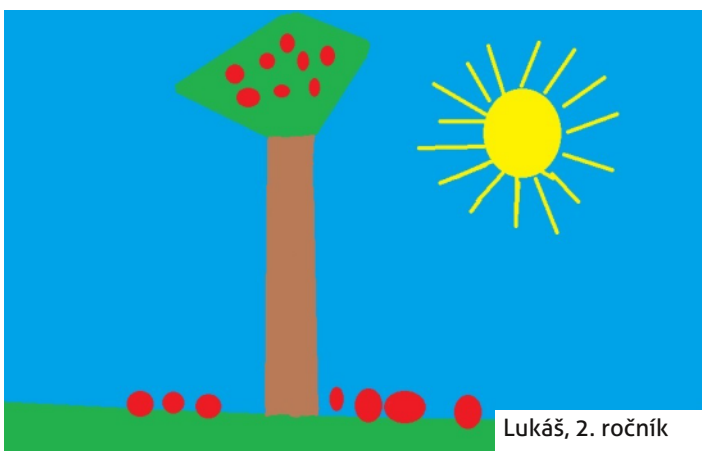
Michal Kubiš, 9. ročník

Písňe: Já ti jednu fláknu; Když nemůžeš, tak přidej; Chvátám

Práce na počítači (PNP)

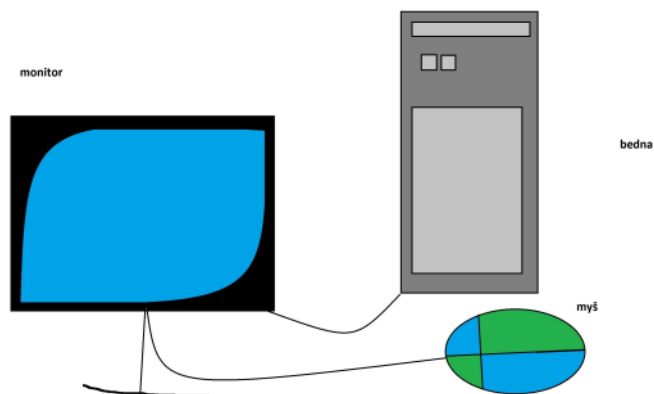
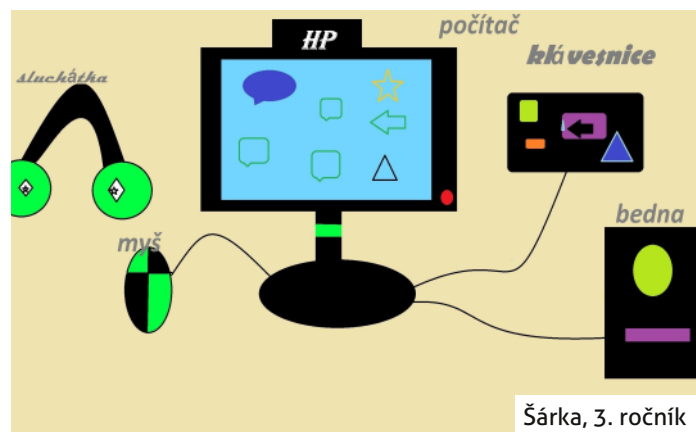
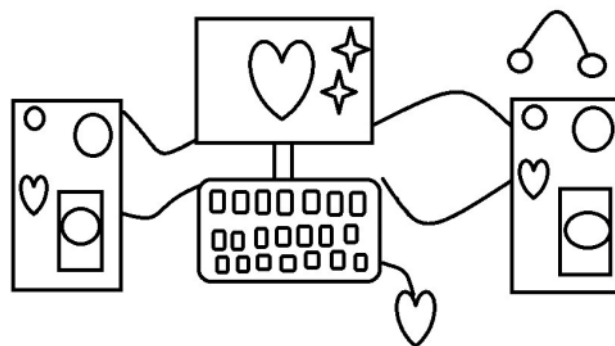
Pomalou, ale jistě nám už uplynuly první dva měsíce školního roku a za tu dobu jsme v hodinách PNP stihli spoustu práce.

Přišel k nám podzim, pro někoho spíše pochmurné, studené a nevlídné období. Ale pro nás ve škole, aspoň podle obrázků, které děti na počítačích v programu Malování vytvořily, barevné a hravé období, ve kterém je možné si užít ještě spoustu krásných zážitků. Někteří žáci použili vlastní fantazii a další vyzkoušeli jednodušší variantu – vymalování předlohy (online omalovánky).

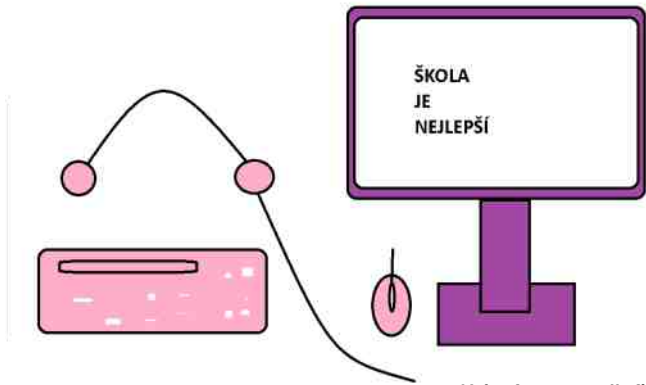
A protože si v počítačích jen nemalujeme a nehrajeme, naučili jsme se i spoustu nových věcí. Pro některé prvňáčky bylo zprvu náročné správné uchopení myši, klikání a pohybování po obrazovce. Ještě nám občas dělá problémy „dvojklik“, ale to se všechno doučíme. Ve výukových programech a Dětských koutcích už nám to jde skvěle.

Druháci a třetáci už ví, které základní části má počítač, k čemu nám slouží a jak jej ovládat, co je to „plocha“ nebo „ikona“, jak si spustí výukový program nebo některou z aplikací.

Čtvrtáky a páťáky, mimo to všechno již zmíněné, už začala paní učitelka trápit s tím, jak takový počítač vlastně funguje, co jsou to data, co je to „hardvér“ (hardware) nebo „softvér“ (software). :-)

I tuto tematiku jsme promítli do našich výtvarných dílek a takový vlastní počítač, klidně i vysněný a nereálný, jsme si zkusili namalovat nebo aspoň vymalovat (opět online omalovánky).

Kristýna, 4. ročník

Valérie, 4. ročník

V rámci hodin PNP se i někteří žáci z prvního stupně přihlásili do základního (školního) kola Logické olympiády. Účastnili se kategorie A (3. – 5. třída), ve které soutěžilo celkem 491 žáků. Letos se do soutěže zaregistrovalo 71208 soutěžících z 3249 škol, což je nejvíce v historii soutěže. Věřím, že poté, co jsme si to letos premiérově vyzkoušeli, jsme odhodlaní k účasti i příští rok.

Novinkou v hodinách PNP je pro nás počítačem vedená výuka psaní na klávesnici („všemi deseti“) díky programu Mount Blue, který nám zakoupila naše škola. Zatím je pro nás zdolání této hory Mount Blue velkou výzvou a „tvrdým oříškem“. Naše začátky nejsou snadné, řadu nejrůznějších emocí střídají návaly vzteku, beznaděje a rezignace, ale nevzdáváme to. Naší výstrojí a výzbrojí se stane trpělivost, důslednost a přesnost. Věříme, že očekávané výsledky se brzy dostaví a všichni horolezci horu Mount Blue zdolají. Přestože jsme teprve na začátku, někteří už dělají velké pokroky a zdolávají jednotlivé tábory. O dalších pokrocích budeme informovat někdy příště.

„Psát všemi deseti znamená pracovat s počítačem efektivně, soustředěně, profesionálně. Psaní všemi deseti zvyšuje produktivitu, šetří čas a snižuje pracovní stres.“ (www.mountblue.cz)

Anna, 2. ročník

Bc. Daniela Michalcová

Strašidla s příběhem

Zapojili jsme se do soutěže vypsané Domem dětí a mládeže Astra Zlín. Kreslili a psali žáci 4. - 9. ročníku. Představujeme vybrané práce, které jsme odeslali do soutěže.

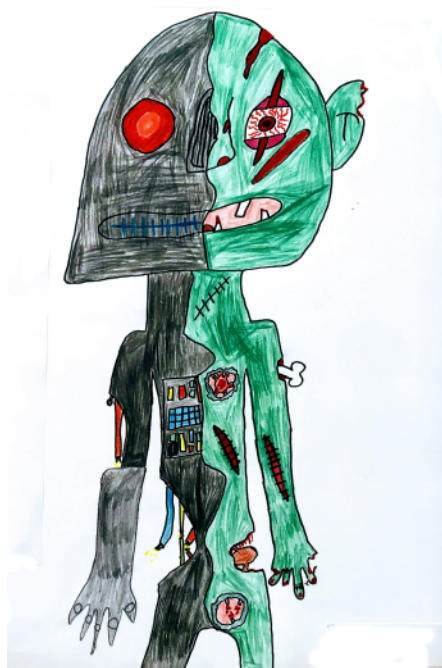
Mgr. Pavlína Majerová

STRAŠIDLO VESMÍRNÉ

Jmenuji se Amálgafa, jsem vesmírné strašidlo, je mi 561 let a nemám práci, protože jsem na mateřské. Mám dvouleté dítě. Mé dítě se jmenuje Pufika, ráda si hraje na princeznu a na hrozny. Hra hrozny se hraje tak, že když jsou na svačinu hrozny, tak je Pufika plive po všech, které uvidí, a pak je s tím spousta práce. Její otec se jmenuje Horypád, je mu 1825 let a pracuje jako učitel v mateřské škole.

Anja Mačáková, 4. ročník

ZOMBO

Jmenuji se Zombo Tron, je mi 25 let a jsem herec. Narodil jsem se 25. září 1994 na planetě S-P-A-R-C. Moje matka se jmenuje Zombina Tronová a můj otec Robo Tron. Moje máma je zombie a můj táta robot. Nemám bratra ani sestru. Táta zkratoval před rokem a máma si minulý týden ukousla hlavu. Vystudoval jsem základní školu pro příšerky a hereckou záhoráckou školu. Moje adresa je PRAHA 7 2591994 a telefonní číslo 250 199 425.

František Vacula, 6. ročník

EDA DÝŇÁK

Já jsem Eda Dýňák. Narodil jsem se 2. 11. 2018 v 17:57 a mám jeden rok. Bydlím na vesnici jménem Březová v domečku číslo 397 na vchodových schodech. Moje maminka je Aida Dýňáková a můj tatínek Renda Dýňák. Mám dvě sestry, starší a mladší. Starší se jmenuje Bernadeta a mladší je Astrid. Chodím do 3. třídy na základní školu Jandy Ámose Strašidláckého. Moje strašidlácké telefonní číslo je tajné. Moje maminka pracuje jako účetní na strašidláckém úřadě obce Březová. Tatínek je strašidlák, večer straší lidi. Sestra Bernadeta vystudovala kosmetičku. Astrid chodí do školky.

Beáta Benková, 6. ročník

Strašidlo

Přicestoval jsem z tajné země. Jmenuji se Hukulele. Nepojmenoval jsem se sám, byly to děti. Chodily kolem mě a bylo vidět, že se i trochu bojí a pak na mě začaly volat Huku, Huku Lele. Děti si mě oblíbily jsem pro ně tak akorát vysoký, široký, dlouhý a vytvořený z dobrého materiálu, krásně bílý a na strašidlo i krasavec s monoklem a velkou pusou. Ruce obrovské, připomínající plácačku na mouchy. Strašidlo by mělo strašit, ale já jsem rád, že mě děti mají rády. Pokud mě chcete vidět strašit, zavolejte HUKULELE!

Kristýna Čaňová, 9. ročník

CHIBBER

Já jsem Chibber. Vznikl jsem před dvěma lety v laborce. Snažili se udělat experiment. Já jsem byl pokusný králíček. Do chemikálií vlezl pavouk. A roztavil se v kyselině, nikdo to nevěděl. Pak jsem to musel vypít. Najednou jsem cítil takové svrbění. Hned jsem ochlupatěl a z hlavy mi vylezly čtyři končetiny. Fyzici mě chtěli zabít, ale já utekl, teď žiju v lesích. Živím se lidmi nebo skauty. Jsem aktivní večer, jsem král pavouků. Někteří lidé mě nazývají obludou, Spider Manem a nebo the king of spider. V lednu na Nový rok mám narozeniny a budou mi tři roky. Najdou se i lidé, kteří mě chtějí chytit ty, zabijím a zahazuju do sopky, která je nedaleko. Žiji na stromě, kde mám pavučinový dům. No a tohle je můj život.

Dominik Ondřejka, 7. ročník

REAPER

Jmenuji se Jack Moris. Bylo mi 30 let a narodil jsem se 28. 3. 2825, žil jsem v Argentině. Chodil jsem do policejní školy. Můj otec zemřel při autonehodě i s matkou. Až jsem vyrostl, tak jsem měl práci u tajné firmy Blackwatch. Byli jsme tajná organizace bojující proti padouchům. Za nějakou dobu si všichni mysleli, že Blackwatch stojí za únosy. Jednoho dne nás někdo odhalil a dal nám do firmy bombu. Když vybuchla, tak si všichni mysleli, že já a můj kolega Filip Draxler jsme umřeli. Ale já jsem to přežil. Moje tělo se potom skládalo jen z kostí, pak jsem žil pod přezdívkou Reaper. A našel jsem si nového kamaráda Darryla, kterého jsem potkal ve škole v Dexině. Do školy jsem chodil, protože jsem si skoro nic nepamatoval po tom výbuchu. Pak jsem se zase přidal k agentům. A tentokrát jsem měl i schopnost, že se můžu teleportovat.

Dominik Ondřejka, 7. třída
Školy Březová

Erik Kostelan, 6. ročník

HLADOVÁ KÁJA

Hladová Kája je z jiného světa a skoro nic o tom stvoření nevíme.

Jednou ji jeden kluk jménem Kuba našel v popelnici.

Má přezdívkou Buřtík, teda Kuba jí dal tuhle přezdívkou. Nevěděl, co jí, zkusil ji nakrmit sušenkami, ale nic...

Nakonec zjistil, že má ráda buřty, a taky proto má přezdívkou Buřtík. Žila

s ním hodně dlouho, ale pak utekla, napáchala hodně škod, například sežrala sousedům všechnu drůbež. Zanedlouho ji našli, ale už nevypadala jak předtím, byla větší a hrozivější. Páchala čím dál víc škod, tak se Kuba rozhodl ji někam vypustit. Ted' Hladová Kája žije u nových majitelů a nikdo neví co se stane dál.

Emá Zámečnicková 7. třída

Dýňové monstrum

Já jsem dýňové monstrum. Jsem puberták, je mi 150 000 let a chodím do školy strašárny, kde z křiku dětí děláme energii do města.

Bydlím na vesnici jménem Dušičky, protože tam bydleli moji rodiče, ale o moje rodiče jsem přišel v mých 500 letech, kdy je spálila láva. Cítím, jako by tam byli se mnou. Narodil jsem se 1000 let př. n. l., takže už na Zemi nějaký ten pátek jsem.

Martin Jurásek, 6. ročník

Marek Jurásek, 6. třída
Školy Březová

CESSIE

Jmenuji se Cessie, jsem kočka, no vlastně už jsem ted' dýňokočka.

Narodila jsem se 36. břosince roku 2013, hned po narození se do mne převtělila dýně. Je mi 6 let. Moje maminka je kočka a jmenuje se Vanilka, je černá, můj tatínek je Mourek a je černobílý. Mám kamarádku ze školy, je kočkopes a jmenuje se Sally. Bydlíme v domě číslo 9986618888888 v Legínách nad Ponožkami v ulici Useklé Prsty v Knihomolovském kraji, který má hlavní město Knihomolov.

Chodím do školy Jana Amose Fusaklovského.

Až budu velká, tak budu kadeřnice s noži a motorovou pilou. Moje maminka pracuje jako oční doktorka a tatínek jako učitel.

Vivien Straková, 6. ročník

FRČICE

Jmenuji se Frčice. Bydlím v jeskyních, číslo jeskyně 84237651082467. Narodila jsem se v jeskyních s mojí starší sestrou Bugalou.

Výšku mám 58 m, vážím 114 kg. Matku jsem snědla, ale otec mi žije, jmenuje se Frčobug, matka se jmenovala Bugafrčka. Mám 399 let.

Za 1 rok mi bude 400 let. Narodila jsem se 18. dubna. Nejradyji jím lidi a stromy, za den sním minimálně 163 stromů a 363 lidí. Já jsem se sestrou a otcem velmi ohrožený druh. Někdy si pochutnám na mini křupinkách suché keřky.

Vendula Vaculová, 6. ročník

1 PÍSMENKO

Sedmáci vymýšleli příběh nebo báseň, kde všechna slova musela začínat stejným písmenem. O vtipné a neobvyklé nápady nebyla nouze. Vyberte si taky jedno písmenko a zkuste vymyslet podobný text tak, aby se Vám do něj nezatoulala ani předložka začínající na jiné písmenko. Není to tak snadné, jak se může zdát. Písmenka pro inspiraci: P, H, S, K, M, N, J...

7. ročník s Mgr. Klárou Stojaspalovou

KRTEK

Krtek kousl krávu
Kráva kousla kaktus
Kaktus kousl kachnu
Kachna kousla Katku
Katka kousla kohouta
Kohout kousl Kohna
Kohn kousl koně
Kůň kousl kočku
Kočka kousla kocoura
Kocour kousl kotě
Kotě kouslo Krakonoše
Krakonoš kousl kukačku
Kukačka kousla káně
Káně kouslo Kryštofa
Kryštof kousl Kolumbuse
Kolumbus kousl King Konga
King Kong kousl konzervu
Konzerva kousla Karla
Karel kousl knedlík
Knedlík kousl Kanadu
Kanada kousla Kongo

Kongo kouslo krakatici
Kratice kousla Komňanku
Komňanka kousla Komňana
Komňan kousl kokino
Kokino kouslo klíště
Klíště kouslo kůži
Kůže kousla komára
Komár kousl kávu
Káva kousla kotník
Kotník kousl kraba
Krab kousl knihu
Kniha kousla krále
Král kousl komorníka
Komorník kousl kofolu
Kofola kousla koroptev
Koroptev kousla kometu
Kometa kousla kokain
Kokain kousl klíč
Klíč kousl Kristýnu
Kristýna kousla Kláru
Klára kousla Kubu
Kuba kousl Kubalíka
Kubalík kousl Karkulku

Karkulka kousla krosant
Krosant kousl kozu
Kozu kousla kristal
Kristal kousl Krista
Kristus kousl kříž
Kříž kousl krev
Krev kousla krysu
Krysa kousla krevetu
Kreveta kousla kombajn
Kombajn kousl krajinu
Krajina kousla Karpaty
Karpaty kously Kajumiho
Kajumi kousl konec

Konec končí krutě...

S pozdravem KRTEK

Petr Příbyl, Miloš Čačík, Dominik Ondřejka,
Samuel Ondruch a Ondřej Horňák

MRAK

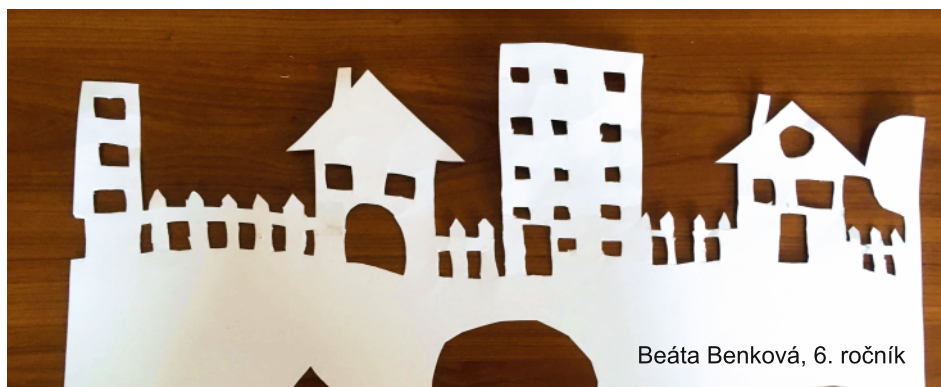
Mrak mrčel, mrkal mraky.
Mamka mrčela, mokla mraky.
Moucha MME mrskala mraky.
Marek mrkal mrakem.
Miminko mrčelo mrakově.
Matika mučila Marka.
Marika měla mazlíčka Marka.
Marika měla menší metr.
Manolito mlátil mraky.
Marek měl masku mraků.
Monika měla Marka.
Marek měl morče.
Marcus, Maritnus mají mor.
Mor myl mrak.
Mercie mělo mrak, mrak má Marka.

Kryštof Mandík, Josef Čaňo a Filip Panák

KROTITEL

Krotitel krotí koně. Koně krotí krkem, když krotitel krotí kohouty.
Kohouti krotí krkem, když krotitel krotí kozy. Kozy krotí krkem,
když krotitel krotí krůty. Krůty krotí krkem, když krotitel krotí kámen.
Kámen krotitel, krotí krokodýly, krotí krkem, když krotitel krotí
kapky. Kapky kůzleti krutě krotí krkem. Krotitel krotí.

Filip Jurásek

Beáta Benková, 6. ročník

NEJOHAVNĚJŠÍ NATÁLKA

Naše Natálka nebyla nejhezčí, navíc nebyla nejchytřejší. Natálka neměla nové nanuky. Nebyly nějak nejlepší, naštěstí Natálka nejedla nekvalitní nanuky. Neměla nejbohatší noviny. Nebyla nejatraktivnější, neměla nějak nádherný nos, neměla nové náušnice. Neměla kamaráda nOsoPRDA. nOsoPRD nebyl nejoblíbenější, nebyl nejhezčí. Náš nOsoPRD neměl Natálku nejradši, Natálka nebyla nejšťastnější, nOsoPRD neměl Natálku nejmilovanější. Natálka neměla nejkamarádku Naomi. Naomi naše nejkrásnější, nejoblíbenější, nejchytřejší. Naše Naomi nenáviděla naši Natálku nejohavnější. Natálčina nejmladší nejsestra, nemá Natálku nejraději. Nenídivu... Nejsestra Natálčina Nikoletta, nejraději neměla nOsoPRDA. Naomi naše nejoblíbenější nejraději nadávala Natálce. Nikoletta nejraději nosila Naomi nejkvalitnější nanuky. Natálka nejraději nosila nejzapáchající, nejohavnější náušnice. Někdy nejraději napájela nejzapáchající, nejplesnivější nejmuchy. Natálka necestovala nejraději, naneštěstí najednou Naomi nabádala Natálku na nejsmradlavější nejbyt. Natálka nakupuje neobvyklé věci. Najednou Natálka naneštěstí nejde probudit.... JEJDA... KONEC.

Emá Zámečnicková a Klára Uhrová

Instagram

POZITIVA

Na Instagram můžeme přidávat různé fotky a životopis o sobě.

Na Instagramu lze hledat fotky podle hashtagů.

Instagram používá hodně uživatelů, fotku, kterou přidáte, můžete označit srdíčkem jako "to se mi líbí".

Nově má Instagram i naše škola, určitě jej začnete sledovat, škola na Instagram přidává fotky žáků a jejich vzdělávání v různých předmětech.

NEGATIVA

Na Instagramu se lidé stávají stále víc a víc aktivní, když si ho stáhnou, už ho většinou nesmažou. Stávají se na něm závislí.

Hodně lidí na Instagramu zveřejňuje dost informací o sobě, toho pak někteří využívají a stalkují.

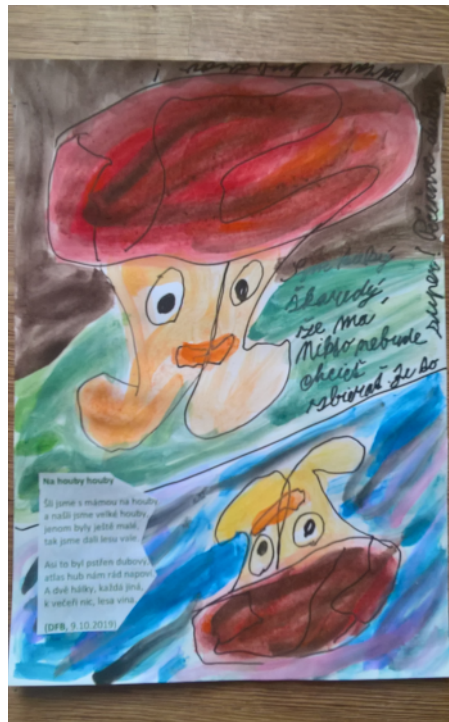
Na Instagramu se také může objevit šikana, což může mít na šikanovaného jedince psychický dopad. Při větší šikaně je možné zablokování.

www.instagram.com/skoly_brezova

Leona Čaňová, Nikola Křeháčková, 8. ročník

Na houby houby

Šli jsme s mámou na houby
a našli jsme velké houby,
jenom byly ještě malé,
tak jsme dali lesu v ale.
Asi to byl pstřen dubový,
atlas hub nám rád napoví.
A dvě hálky, každá jiná,
k večeri nic, lesa vina.

Tulení škola

(inspirováno básničkou L. Středy
Tulení škola)

Zubní milovaná zimní hudba
o zimojevech milých tuleňů,
lívivé bílé košilky tuleních uličníků,
zimoděje,
veliké zubodrkotání,
foukání arktického foukadla,
koupání estetických blíženců,
tulení tulení,
spousta lásky bílokrásné.

Básnička na P, T

Pes ten,
má pěkný sen,
že má maso v misce,
po celý den.

Dominik Bartoník, IV žák

Zážitky z prázdnin

Ačkoli je léto už nenávratně za námi, nebylo by špatné si ho připomenout krátkým vyprávěním. Čtvrtáci psali slohovou práci a inspirací pro ně měl být právě zážitek z prázdnin. Jak už to u vyprávění bývá, ne vždy je příběh podle skutečné události. Odhalíte na konci každého příběhu, zda se skutečně stal, nebo jde o vymyšlenou pohádku?

4. ročník s Mgr. Terezou Homolovou

Léto

Byl konec školního roku a začínaly prázdniny. Asi za dva týdny jsme měli jet na dovolenou do Egypta – Marsa Alam. Strašně jsem se těšila. Letěli jsme čtyři hodiny letadlem. Bavilo mě dívat

se z okna. Z vrchu jsem viděla malé tečky, myslím, že to byly lodě. Když jsme přiletěli na místo, bylo tam strašně teplo. A potom jsme jeli na hotel, který byl moc pěkný. Druhý den jsme šli k moři. Bylo nádherné. Každý den jsme se tam chodili koupat. Strašně mě

bavilo potápění. Dívala jsem se na korály, škeble a ryby. U bazénu byla každý den nějaká show. Naučila jsem se skákat i šipku. Léto jsem si užila.

Bára Křeháčková

Mistrovství světa

Začalo to v Amsterdamu. Kopal jsem si s míčem, ale jednou jsem ho vykopl tak vysoko, že zaletěl na dvůr obří vily. Bydlel tam Messi. Zazvonil jsem, ale nikdo neotvíral. Příští den brzy ráno jsem šel a zkusil zazvonit podruhé. Konečně otevřel a ptal se, co chci.

„Dobrý den, zaletěl mi k vám míč.“ „Míč? Ty hraješ fotbal?“ „Ne, teprve se učím, ale pořád mi to nejde.“ „Já tě to naučím.“ „A kdo vlastně jste?“ „Jsem Messi.“ „Messi?! Ten slavný fotbalista?!“ „Ano, ten. Můžeme jít na to?“ „Jasně!“ O chvíli

později už křičím: „Přihraj!“ Střílím! Góól! „Jsi dobrý, skoro jsi mě porazil. Měl bys i na mistrovství světa.“ „Vážně?“ „No ano, ale musíš ještě trénovat, abys dosáhl maxima.“ „Dobře, tak teda zítra.“ „To asi nepůjde, mám zápas.“ „Nevadí, tak pozítří.“ „Dobře.“ Třetí den ráno jsem šel zase za Messim. První hra byla jednoduchá. Druhá těžší, ale ve třetí jsem si zlomil nohu. O několik týdnů později jsem byl skoro zdravý, ale pořád jsem nemohl hrát. Proto jsem musel trávit dlouhé dny doma, nudil jsem se. Nemohl jsem dělat skoro nic. Za několik let jsem se zase dostal do formy a fotbal mi šel

skvěle. Měli jsme zkoušky na mistrovství světa. Prošlo jen pár kluků a já jsem byl jeden z nich. Za pár dnů se mělo jet do Prahy, takže jsme museli trénovat. Cvičil jsem nejvíc, jak jsem mohl, a konečně přišel ten den. Cesta byla dlouhá, ale konečně jsme byli na místě. Za chvíli se mělo hrát. Všichni byli nervózní. Ale zápas netrval dlouho a vyhrávali jsme 3:1. Byl konec zápasu a my jsme se radovali z vítězství. Najednou přišel Messi a gratuloval všem klukům. Přišel i ke mně a řekl: „Šlo ti to skvěle.“

Vít Prokop Ševčík

Dovolená v Maďarsku

Začali jsme do auta nosit věci. Na naše malé auto (Polo) jich bylo hodně. Naše cesta směřovala do Vlkoše. Ve Vlkoši jsme vyzvedli strýce Pavla a prohodili jsme si auto. Přehodili

jme věci do oktávky. Naší navigací byla teta. Naším cílem byly termální lázně. Mamka, teta a strýc Vlasta rozkládali stany. Mezitím jsme šli se strýcem Pavlem na vodní hřiště. Vrátili jsme se z hřiště a viděli jsme naše ubytování. Oblékli jsme si plavky a šli jsme do bazénu. Jeli

jme na tobogánu úplně samy. Vznikla dohoda, že když se naučíme plavat, tak mamka půjde na ten největší tobogán. Mamka si odvezla zážitek a my také.

Karolína Ševčíková

Volcanoids

Je to hra, ve které se hráči snaží přežít obří vulkán. Vulkán je sopka nebo místo, na kterém vystupuje roztavené magma na povrch. Pokaždé, co vulkán každých dvacet minut vybuchne, se musíte s velkým vrtákem zavrtat pod zem. Herní mapa má podobu malého ostrova. Po herní mapě se nachází sposta zlých robotů, kteří na vás útočí. Můžete si vylepšovat svůj vrták. Nemalou část hrátelnosti v každém režimu zabere těžba surovin a jejich zpracování na použitelné materiály. Z nich pak skládáte nové vrtáky do soupravy. Při vstupu do soupravy mě pobavilo kultovní velké červené tlačítko. Slouží pro okamžité podkopávání v případě výbuchu sopky nebo objevení nepřítele.

Jirka Šobáň, 8. ročník

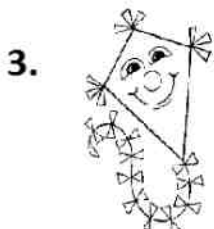
Farming Simulator 19

Ve hře jsem zaznamenal oproti fs17 mnohem lépe provedené textury a lepší fyziku při nošení dřeva a u vozidel.

Ve hře jsou nová vozidla. Lesnické stroje Komatsu a Man. Poté stroje na bavlnu značky Case, vlek a návěs na převážení bavlny. Kombajny značky John Deere, traktory značek Fiat, John Deere atd.

Každý den na stránce lsnovinky.cz/sk přibude 1 stránka nových modifikací, např. různé vlek, traktory, kombajny atd. Ovládání mě mile překvapilo, nejlepší drobností u ovládání jsou stále zatočená kola při zastavení a nabídka pro zapojení ve spodní části obrazovky.

Dan Hájník, 8. ročník

PODZIM

Aneta, Patricie, Kristýna, 8. ročník

Další články naleznete v e-Papjerkách na: <http://papjerkky.skolybrezova.eu>

Vydává: Školy Březová | www.skolybrezova.eu | šéfredaktor: Jana Buryanová | redaktoři: žáci školy
e-mail: papjerkky@gmail.com | korekce textu: Mgr. Markéta Hudáková, Mgr. Klára Stojaspalová,
Mgr. Ivana Tálská, Mgr. Hana Staňová